

Գրականագետ Հրանտ Ադամյանի «Կող կանկանի պատիժը» ժողովրդական բանահյուսական նյութի չափածոյի վերածված տարբերակ է, ուր պահպանված են Վայքի՝ Վերնաշեն գյուղի խոսվածքի բնորոշ գծերը (խոյի բարբառ), ինչպես և թափառիկ սյուժե ունեցող երգիծական առակի բովանդակությունը:

ԿՈՂ ԿԱՆԿԱՆԻ ՊԱՏԻԺԸ

Մութը կետնեն հալ չէր ընցի,
Վ ծր տաշտ խասավ անոշարցին:
Խացի կապոցը ծառեն կախեց,
Ընչուր կեսօր առվօտ քաղեց:

Լվանվալ, վ ծր նստի խացի,
Տըսավ՝ թահ շօրն ի մնացի:
Էտյան էնյան շատ փտոտեց,
Մեկ՝ էլ կարկան՝ վերեն ծոտեց,

Կոկռալով թռավ կ'նաց՝
Դնդուզեն² կախ՝ մե կտոր խաց...
Անոշարցին մարաղ մտավ,
Կյող կանկանի պօնը գիդավ:

Կրայ չկար, հագը ճրեց,
Ծվերն էփեց, տեղը տրեց:
... Ամառն առթեն կես էր էլի,
Ծվերեն ծեն չէր լավելի:

Չորս եզրերը ջուջայի պար,
Իսկ ուր տակը՝ չորս տեղին քար:
Պօնը՝ ասես տխուր պանդ էր;...
Ձիին էլ մեռնող մե խիվանդ էր:

Մառթու մման մխկտասեր,
Բայս ուր դառող վի՞րն ասեր:
Էտ հալի մէջն՝ անտեր, անծեն,
Անոշարցին կանչել ցածեն.

-Հը՛, ի՞շթար՝ ես, խանըմ խառկա՛ն,
Էլ չես թոնելի ծառեծառ:
Էտ ի՞նչ էրկեն թուխս ես նըստի,
Չըլի՞ մօր գօրծ ես դրստի:

Վ ծր Աստված պինդ ծեռով պախի՛
Քանի՞ ջուջա ես բրախի:
- Ջուջը՛, չէ մե դավայի՛ բալը,
Արած կճեճն ըշկա հալը,

So, բէյնէրոշ՞, տանտան՞ թոշուն,
Բը էտ ըսկի ըլած պանի՞,
Վանվ ի՞ տըսի՝ անոշարցու
Խաց ուտողը բալը խանի...

1. Կանկան - ագռավ
2. դնդուզ - կտուց, կեռ կտուց
3. պօնը - քույն
4. իշթար - ինչպես
5. վանվ - ով
6. բէյնէրոշ - բերանքաց
7. տանտան - դատարկ, անխելք
8. դավա - ուղտ

Գրի է առաել և չափածոյի է վերածել Հրանտ Ադամյանը